ОХРИДСКИ ПРОЛОГ НА СВЕТИЯ ВЛАДИКА НИКОЛАЙ СРЪБСКИ ЗА ГЕРГЬОВДЕН

1. Свети великомъченик Георги. Този славен и победоносен светител беше роден в Кападокия като син на богати и благочестиви родители. Баща му пострада за Христа и майка му се пресели в Палестина. Когато порасна, Георги стана войник, а на двадесет години достигна до чин на трибун и като такъв беше на служба при цар Диоклециян. Когато този цар започна страшното си гонение срещу християните, застана Георги пред него и смело изповяда, че и той е християнин. Царят го хвърли в тъмница и заповяда да стегнат краката му в пранги, а на гърдите му да сложат тежък камък. После нареди да го завържат на колело, под което имаше дъски с големи пирони, и да го въртят така, докато цялото му тяло не стана една голяма кървава рана. След това го закопаха в ров така, че само главата му беше над земята, и го оставиха в рова три дни и три нощи. След това по някакъв магьосник му даде царят смъртоносна отрова. Но при всички тези мъчения Георги непрекъснато се молеше на Бога и Бог го изцеряваше в един миг и го спасяваше от смърт за голямо удивление на народа. Когато и един мъртвец възкреси с молитвата си, тогава мнозина приеха вярата Христова. Сред тях беше и жената на царя Александра, и главният жрец Атанасий, и земеделецът Гликерий, и Валерий, Донат и Терина. Най-накрая осъди царят Георги и своята жена Александра на посичане с меч. Блажената Александра издъхна на лобното място преди посичането, а св. Георги беше посечен през 303 год. Чудесата, които се случиха на гроба на св. Георги, са безброй. Безброй са и случаите, когато той се е явявал насън и наяве на мнозина, които са го споменавали и са призовали неговата помощ, от онези времена та до ден-днешен. Заради пламналата си любов към Христа Господа на свети Георги не му беше трудно да остави всичко: и чин, и богатство, и царски почести, и приятели, и целия свят. За тази любов Господ го награди с венец на неувяхваща слава на небето и на земята и с живот вечен в Своето царство. А още го надари Господ със сила и власт да помага в беди и неволи на всички онези, които го славят и неговото име призовават.

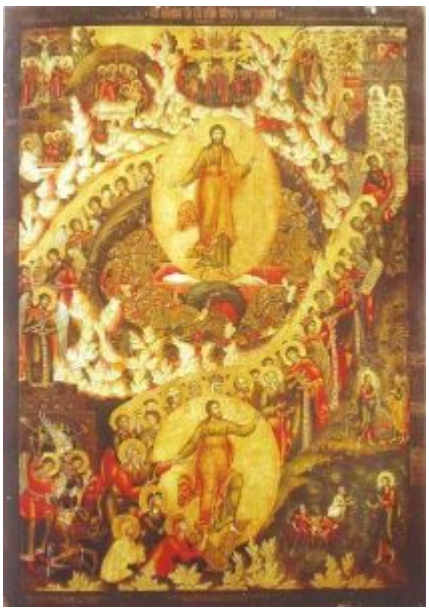
2. Свети мъченик Лазар Нови. Този новомъченик, Лазар, беше родом българин от Габрово. Като младеж остави родния си край и отиде в Анадолия. В едно село, Сома, пазеше Лазар овцете. Но като християнин предизвика гнева на турците срещу себе си и един ага го хвърли в тъмница. След дълги мъчения и нечовешки изтезания, които Лазар посрещна геройски от любов към Христа, този млад мъченик бе убит на 23 април 1802 год. , на 28 години. Господ го прие във вечните Си селения и го прослави на небето и на земята. Над мощите на св. Лазар се случиха многобройни чудеса.

Свети Георги, на коня висок,
от змея избави девойката,
на копието му знамение кръстно –
оръжие свято, непобедимо;
с това оръжие змея порази,
на баща ѝ девойката здрава върна,
Самия Бог с добротата си дари,
с венец на славата му се Бог отплати.
Свети Георги със сърцето юнашко
богатството си цяло на сиромаси раздаде,
а честта светска и славата отхвърли.
Зарад името победно на Христа
мъчения прие, мъки доброволни,
тялото си съкруши, за да спаси душата,
Самия Бог с добротата си дари,
с венец на славата му се Бог отплати.
Георги, свят и победоносен,
и днес с копието кръстознаменно ходи,
правдата брани, неправдите наказва.
Който го вика с вяра и плач,
който го моли с покаяние душевно,
свети Георги към него на помощ се втурва.
Георги Бога с добротата си дари,
с венец на славата му се Бог отплати.

РАЗСЪЖДЕНИЯ

При едно народно вълнение в Цариград по времето на цар Константин озлобени хора отчупили носа и ушите на статуята на царя в града. Ласкатели пък многобройни бързо отишли при царя и уж с голяма погнуса, му разказали как бунтовниците са отчупили носа и ушите на неговата статуя и поискали от царя да накаже престъпниците с най-строго наказание. А великият този цар си опипал с ръка носа и ушите и казал на лъстителите: „Аз чувствам, че носът и ушите ми са здрави и читави!” Лъстителите се засрамили и си отишли. С такова царско великодушие трябва и ние всички да понасяме обидите от другите. И още: с особена предпазливост да слушаме обвиненията срещу други хора, които наши ласкатели ни съобщават. А пък винаги трябва да изповядваме пред Бога и пред самите себе си, че ние сме заслужили с греховете си и много по-големи обиди от онези, които ни се отправят.

СЪЗЕРЦАНИЕ

Да съзерцавам възкръсналия Господ Иисус Христос, и то:
1. как Неговото възкресение е начало на нов и светъл ден в историята на човешкия род;
2. как Неговото възкресение е моят мир, и силата моя, и възкресение на душата моя още докато съм в тялото си.

БЕСЕДА
за пробуждането на чистия разум

„Това е вече второ послание, що ви пиша, възлюбени; в тия две послания с напомняне пробуждам вашия чист разум”(II Петр. 3, 1).

Виждате ли, братя, с каква цел апостол Петър пише своите послания? Да пробуди у хората чистия им разум! Апостолът смята това за главно. И наистина, тъкмо това е главното. Защото, ако у всички хора се пробуди приспаният чист разум, няма да остане нито една човешка душа на земята, която да не повярва в Исуса Христа, Господа, която да не Го изповядва като разпънатия и възкръснал Спасител на света и която да не прибегне съкрушено към покаяние за греховете си, сторени под влияние на нечистия разум. Нищо така не отдалечава от Евангелието, както нечистият разум. Кое прави човешкия разум нечист? Грехът. Както млякото, което, когато в него сипят отрова, става цялото отрова, така и разумът човешки, когато в него влезе нечист грях, цял става нечистотия. Всеки грях е нечистотия; всеки грях прави разума на човека нечист, мътен, отровен. Цялото знание, което нечистият разум има, е нечисто. Като мътните и замърсени образи на предметите в мътното и замърсено огледало. За чистия всичко е чисто, казал е другият върховен апостол. Докато Адам е имал чист разум в Рая, цялото му знание за Твореца и за творението е било ясно и истинно. Но грехът е помрачил и неговия разум и разума на неговите потомци. Онзи, райският, чистият разум на безгрешния човек не е мъртъв, а тлее приспан у хората под греха. Трябва само да го събудим и тогава той безпогрешно ще доведе човека при Христа. Затова апостолът поема като свой дълг да събуди у хората този първоначален, чист, ясен, прозорлив, от Бога даден разум. О братя мои, да помогнем за събуждането на хората на светия апостол, който се разпъна с главата надолу на кръста заради своята проповед, да му помогнем поне с това, което засяга нас самите, и да събудим всеки своя чист разум. И когато всеки от нас стори това, ще видим, че всички имаме

един разум. Защото чистият разум е един, докато нечистите — легион!
О възскръснал Господи, събуди Ти в нас чистия разум по молитвите наТвоя свят апостол Петър. На Теб слава и хвала вовеки. Амин.

Превод от сръбски : Димка Савова